

המפעל העולמי לילדי ישראל

ושונתם לבניך

בית אברהם משה
ע"ש הרב ר' אברהם משה בר שניאור זצ"ל

הבו שלה. השליחות שלנו!

ארגון ושונתם לבניך
מפעיל שיעורים פרטיים לילדי ישראל
הניתנים ע"י אברכי כולל
במסגרות חווייתיות תוך סמך תמריצים
המעודדים לשקידה בתורה הקדושה
להצטרפות ובירורים: 02-3733111

כספו תשי"פ | עלון מס': 263

פרשת מקץ חנוכה

דברת במ

סיפורי אהבת תורה ויראת שמים

שתיית, ולא פרתת!

המלכה לא ירד לסוף דעתו: "וכי מה אתה סח? הרי הצענוגה לה לשלם על הסעודה, טבין ותקילין!"

"אמנם כן, כך הוה" השיבו ה'ספא', "אבל הלא ברור לכל מתבונן, שאשה זו, כשהשתפכה לפנינו בספוריה בעת שהגישה את המאכלים, מצאה היא בזה הקלה וספוק נפש של ממש, ואתה הרי נמנעת מלשים לב לשיחתה ולא הרמת את ראשך מהספרים!

"נמצא אם כן שנהנית מסעודתה ללא תמורה!" ---

(עפ"י 'ארחות חסיד'')

ה'ספא' מקלם, הגה"צ רבי שמחה זיסל זיו (ברודא) זצוק"ל, נסע פעם בדרכים עם אחד מרפני הדור.

בדרכם, נכנסו לפנדק אחד על אם הדרך כדי לסעד בו את נפשם. מיד כשנכנסו, החלה תכונה רבה במלון ופרץ של התרגשות שרר באויר. בעלת הבית הפנדקאית, הפגינה מול שאר אורחי המלון את התרגשותה הגדולה, והכריזה בקול, שוב ושוב, בשמחה מפגנת: "הנה באים הצדיקים אל ביתנו! במה זכינו...!"

הפנדקאית ערכה לאורחים החשובים שלחן יפה, ערוך בכל טוב, והחלה לשרתם בנעימות ובסבר פנים יפות.

תוך כדי עסוקה בהגשת האכל והמעדנים, החלה הפנדקאית לספר ולפטפט אודות הנעשה בפונדק. ספרה על טרדות משק הבית, על הפרות והעגלים, האנזים והתרגולים, תפוחי האדמה ושאר יבולי השדה, ועוד דבורים מעין אלו. אחר הסיפה וספרה על משפחתה האהובה, כשהיא מפרטת ומאריכה בכל פרט ופרט.

בו לוינו של רבי שמחה זיסל, שמתמיד ושיקדן היה, חס על זמנו היקר, ותוהו כדי שהפנדקאית מלהגת ומספרת, הוא ישב כל אותו העת ועין בספריו, כשהוא אינו שם לב לכל אותם פטפוטי סרק, והם חולפים מעל לראשו משל לא היו אלו מעדים אליו.

אולם, ה'ספא' מקלם' ישב והקשיב בענין רב לספורים, כשהוא שואל כמתענין בכל פרט ופרט מספוריה, קטן כגדול.

...

בטרם עזבו את מקום האכסניה, בקשו האורחים לשלם לבעלת הבית את שכר סעודתם, אך היא סרבה בתקיפות ונמוקה עמה: אם זמן לה הקב"ה אורחים חשובים שכאלה לסעד על שלחנה, האם תלך בעת ותזכר את זכות אותה מצוה חשובה תמורת מעות מעטות? לא ולא!

כשהפנדקאית התרחקה מטוח שמיעה, פנה רבי שמחה זיסל לבן לוינו ואמר לו: "האם אינך חושש כלל שנקשלת בלאו דלא תגול? אכלת,

מה הוא אומר
פרקי הגות על פרק שירה

כד. תאנה אומרת:

נצר תאנה יאכל פריה (משלי כז)

תאנה היא פרי נדיר למדי במחוזותינו. לא ממש רואים אותה בימינו, אם אין לךם עץ תאנה בחצר הקרובה לבית.

לעץ התאנה יש טבע מיוחד: הפרות שעליו אינם מבשילים בבת אחת כמו שאר הפרות, אין עונת לקיטה אחת לתאנים, אלא העץ מגדל את תאניו אחת אחת, ומצויים עליו בשעה אחת תאנים בהרבה שלבי הבשלה.

דבר זה מצריך את מי שרוצה להנות מיובל תאנים גדול - לעבור מדי יום על העץ ולבדק איזו תאנה כבר מוכנה לקטיפה, ורק אז לקטוף אותה. לא מקדם מדי, לפני שהיא מבשילה, ולא מאחר מדי, כשהיא כבר מתקלקלת על העץ.

עכשו נבין היטב את לשון הפסוק "נצר תאנה יאכל פריה", שבו רק מי שנוצר - שומר על עצ התאנה, ועוקב בשים לב אחר המשך מאחורה

אם שמעם לב ככל שביצע מנג'ל פרס בין תלמידי ושנתם שהשאירו הודעות בקו ושנתם שם התלמיד האוכה מתפרסם מידי שביעי בעלון לקבלת הפרס על התלמיד לגשת לפרס בסניף.

ימון להקשר למשך בשעות הפעילות או להשאיר הודעה בדירה בקו ושנתם יש להודעות ולפרט באיזו הגרלה שזכיתם - לא קבלתם את הפרס.

ימון להתקשר למשך בשעות הפעילות או להשאיר הודעה בדירה בקו ושנתם יש להודעות ולפרט באיזו הגרלה שזכיתם - לא קבלתם את הפרס.

בשמחה תמיד

חידושים משמחים מתלמידי הארגון

"כאן אנו סקמאני" (מפוק' היל')
 תבארת אפיקרסום, אגלגה רסנו' הרסי'
 אמילאנריא אל ביארת הניסימ'
 אנה הרסי' אלאר אנה:
 אמנה בשלול, ענפה אפסות צפוק ארצות
 אליו אמאילון, אלאה הרפסוק: "מי אנה
 אכך, לא תטרקני?" אנה השלול: "אבי לא
 עמאית, ענפתי פכר בא, אנה הרסי' הניאנה
 אנה זאב, אס פכרש פכר מתקמאוס?"
 אפסות אמנה ונהיה לו פלסי ציג, תכר'
 אסא השלול את רגליו ונהתחול אנהר'
 צאקה א הרפסוק: "מה אנה אנה אנהר'
 אמנה פכר שאד' אנה
 השלול: "אמנם בן אנה אנה
 אפסות ערפאקיס אלום
 אמאילונים פהארת
 הניסימ'..."

שזה בא לומר לנו משהו, נכון יותר - לשיר לנו משהו.

והשיר הוא: שרק שומר התורה, זה שעומד על המשמר בכל ימי חייו בלי מנוחה וכלי חפשו, ועל כל מעשה בודק אם פן ואם לא, אם רצוי או אסור, הוא זה שיאכל שכרה, הוא זה שיזכר לשכר הנצור עבורנו בעולם האמת.

המשך "מה הוא אומר"

התאנים מתי הם מוכנים, רק הוא יכול להגות מן התאנים. הוא יאכל את פריה, ואלו מי שלא נוצר את התאנה, אלא בא ביום אחד והוצה לקטף את הכל - לא יוכל לאכול את התאנים, אם מפני שטרם התבשלו ואם מפני שהתבשלו כבר יתר על המידה.

הטבע הזה, כמובן, מלמד אותנו לחיינו אנו. כי כפי שכבר למדנו להבין עד פה, הרי אין שום תועלת בעצם קיום הטבע הזה אם לא

"שהשמחה במעונו"

ברכות לתלמידים היקרים לרגל סיום מסכת תענית בשעתו:
 מגיל טוב לתלמיד תיקור **נתן קפלן** נ"י, מאמל: פברק ת. איזנקוט
 מגיל טוב לתלמיד תיקור **ברשי רוט** נ"י, מאמלים: המשפחה
 מגיל טוב לתלמיד תיקור **ימדה וינורטון** נ"י, מאמל: פברק ת. איזנקוט
תוכו לסיים ספרים הרבה!

מתלמידי יותר מכולם

פנינים בחרים, פרפר אוח וחידישים, ספרי עטם של האורכים הצעירים

פחוקה קוראים מ'די יום פתארה את
 הפסוק:
 "פ' ארת עשרה זכה מלאה קטרת"
פסוק זה ונחזים בגאלי תבות האבות
תופה:
 פ' = עשרים פחות - ע' אהדאיק פפחות
 נאשרים אנה.
 ארת = א' ה' תדאיק - ע' אהדאיק מ'אויף
 אה'ק', אמנה אנה
 ערה = א' עתבא ר'ק' העק
 זכה = ז' אן דאקתו פתכה
 מלאה = מ'ארתן אהדאיק אנה השפתה
 קטרת = ק' אה טפח אה תדאיק.
 (התלמיד ג'ה הערניידר נ"י)

חזו בני

חמונת משמחות מסניפי 'ושנתם'

חנפה שמח!

ק'שננתם

0-733-744-755

הקו לתלמיד 'ושנתם לבניך'

הזוכה בהגרלה:

בנימין אליהו קליין נ"י, בית שמש לקבלת הפרס וא לפנות לרכז הסניף

חידת פרשת מקץ

היה חפץ מופיע 15 פעמים בפירשתנו אך אינו מוזכר שוב בכל התנ"ך?

פתרון חידת מ"י שרה

התורה מספרת שאליעזר מצא אשה ליצחק ליד הפאר. מי עוד בתורה מוצא את אשתו לעתיד ליד הפאר? (2 תשובות)

יעקב פוגש את רחל ליד הפאר (בראשית כט ט-י).

משה פוגש את בנות יתרו ליד הפאר ומאחר יותר נושא את אחת הבנות - צפורה (שמות ב טו-יז).

סוּתרי הַחִידָה	י. חזון	י. אורבל	ח.י. רקובסקי	א.ב. פלדר	ד. פורש	ש. דמרי	מ. בכור	ש. יגודיבי	צ.י. לובצקי
י. ישראל	ח. איזנקוט	נ. גרוס	י. וייס	ג. פורטנוי	י. בלוק	א. זכריש	א. גוטמן	ש. אלוד	י. לובצקי
	ב.א. קליין	מ. דדור	מ. פולק	ה. פרוינד	א. אסטרייכר	ע.י. קודובה	ח. גוטמן	ג. לובצקי	